

ה ס ד נ ה

בְּהַלּוֹם הַנִּפְתַּח הַלֵּם-פַּעַם רֵאשׁוֹן,
נִפְעָמִים נִעְרֵי הַכֶּפֶר.
רָם הוּא קוֹל הַבְּרִזָּל! בְּשָׁמַיִם רֵאשׁוֹ!
הַבְּיָנָה מִהַשִּׁיג תִּקְצָר!

בּוֹ הָיָה לְאַחַד הַזְנוּק וְהַשִּׂיא.
לָדָתוֹ וְחַיּוֹ – אָנָּה!
הִלְלוּ לְתַמְרוֹת פְּחוּתָיו הַהוֹרְסִים,
כִּי פִשִּׁישׁ נִפְתָּחִים צָנַח!

כִּי אַחַת וְלַעוֹלָם! כִּי נִחְרַץ מִסְּלוּלָם
וּבְמַסְפָּד וּתְשׁוּאָה שׁוֹנֵב!
זֶה מִשְׁפַּט הַקּוֹלוֹת בְּשִׂיאֵי הַסֶּלֶם,
הֵם חַיִּים עִם סָבִיב בְּלֵב.

אֵךְ לִפְנֵי תָם רִנְעוּ לְיוֹבְלוֹת וְשָׁנִים,
נִעְרֵי הַסְּדָנָה קוֹרְאִים – הֵךְ!
אֲזַי מוֹרִיד הַנִּפְתַּח הַלֵּם-פַּעַם שְׁנִי,
וְהַיּוֹם הַנִּצּוֹל נִמְשָׁךְ.